75 років СЛУЖБИ НАРОДОВІ

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXV. Ч. 2. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 4-го СІЧНЯ 1968 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 4, 1968 No. 2. VOL. LXXV.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 3 січня, 1968

В АМЕРИЦІ

ПІДРОБЛЕНІ П'ЯТИДОЛЯРОВІ БАНКНОТИ появилися в більшій скількості в місті Ню Йорку. Агенти Секретної Служби повідомляють, що з району нюйоркської Метрополії ці фальшиві банкноти розходяться і до інших районів. І так їх знайдено в північній частині стейту Ню Йорк, в стейті Ню Джерзі, в стейтах Нової Англії, і навіть на Флориді. В Ню Йорку щотижня пускають в обіг фальшивих п'ятьдолярівок на суму двох-трьох тисяч долярів. В цій справі досі заарештовано 1,072 особи, з того 156 в Ню Йорку.

СВІТОВА ВИСТАВКА В НЮ ЙОРКУ в 1964-1965 роках має 21,159.660.30 дол. дефіциту, як про це тепер повідомляє міський контролор Маріо А. Прокаччіно. Цей дефіцит сильно контрастує з передбаченням Дирекції Виставки, яка сподівалася мати 50 мільйонів дол. надвишки. Власники бондів цієї виставки дістали на 18.4 мільйона дол. менше, ніж видали на ведення цього бизнесу, а решту дефіциту у висоті 2.7 мільйона дол. покрило місто Ню Йорк. Прибутки Виставки становили 64.3 мільйона дол. кожного року, але в першому році дефіцит виносив 20 мільйонів дол., а другого — один мільйон.

РІҐЕН ЗАЯВЛЯЄ, ЩО НЕ БУДЕ КАНДИДУВАТИ на президента в 1968-му році, але признається, що приємно йому чути те, що численні особи намовляють його до кандидатури. Каліфорнійський губернатор республіканець сказав журналістам, що знає кого він має підтримувати на Номінаційній Конвенції в Маямі Біч на Флориді в серпні 1968-го року, але покищо він не виявляє, чи він підтримає Рокефеллера чи Ніксона. Ріґен сподівається очолювати каліфорнійську велику делеґацію, якою може сильно підтримати якогось кандидата. Він не заперечив, що прийняв би кандидатуру, коли б її йому запропонували на Конвенції тоді, коли ніхто з кандидатів не мав би більшости.

В 1968-МУ РОЦІ АМЕРИКАНЦІ МАЮТЬ викурити ще більше цигарок як 1967-го року, коли пішли з димом і зі здоров'ям громадян цієї країни аж 552 більйони цигарок. Ці числа подає Департамент Рільництва. Число викурених цигарок в 1967-му році було на 11 більйонів більше, як в 1966-ім, і на 44 більйони більше, як в 1964-му році, коли зменшилося було число викурених цигарок, бо тоді Уряд повідомив був, що окрема комісія ствердила, що курення спричиняє недуги пістряка легенів та серця і приспішує смерть курців в порівнянні з некурцями.

У СВІТІ

НОВИМ АМБАСАДОРОМ ЗДА В ІТАЛІЇ СТАВ ҐАРДНЕР АКЛІ, дотеперішній голова Ради економічних дорадників президента Джансона. Аклі буде наступником амбасадора Джорджа Фредеріка Райнгарда, який був на тому становищі впродовж останніх 6-ох років і був деканом дипломатичного корпусу. Призначення Аклі означає бажання Америки затіснити економічні взаємини з Італією і мати амбасадором в одній із столиць членських держав Европейської Економічної Спільноти — видатного економіста.

ПІВНІЧНИЙ В'ЄТНАМ ПРОГОЛОСИВ, що в минулому 1967 році збито 1.063 американські літаки та вбито 365.000 ворожих вояків, в тому числі 170.000 американців. Це фантастичні цифри, бо насправді за всю В'єтнамську війну американці втратили над Північним В'єтнамом 773 літаки і 218 над Південним, а в людських жертвах — 15.812 вбитих і 99.305 ранених.

У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ ПЕРЕБУВАЄ ТЕПЕР СЕНАТОР ЕДВАРД КЕННЕДІ, демократ з Мессачузетсу, який цікавиться виключно справою втікачів і переселених осіб та допомогою їм. Він закинув американським фахівцям у В'єтнамі, що вони фальшиво обраховують число втікачів: вони передбачували, що в 1967 році буде у зв'язку з воєнними діями 300.000 до 360.000 втікачів, а було їх 676.000. Едвард Кеннеді виїхав до В'єтнаму в товаристві спеціялістів від переселенсько-допомогових справ.

АМБАСАДОР ЗДА В ІНДІЇ ЧЕСТЕР БОВЛЕС ЗААПЕЛЮВАВ ДО ІНДІЙСЬКОГО ПРЕМ'ЄРА Індіри Ґанді, щоб Індія, яка проводить в 3-членній Міжнародній Контрольній Комісії для Камбоджі, покликаній до життя на Женевській Конференції з 1962 року, зактивізувала ту Комісію — згідно з готовістю голови Камбоджі Народома Шіганука сприяти діяльності Комісії, щоб вона контролювала, чи дійсно комуністи не порушують недоторкальности її території для своїх воєнних цілей. Іншими двома членами тієї Комісії є Канада, охоча співпрацювати, але третій член, комуністична Польща, саботує працю Комісії, слухаючи диктату з Москви.

В БРИТАНІЇ — ЗА ВИНЯТКОМ ШОТЛЯНДІЇ — НОВИЙ РІК НЕ Є ДЕРЖАВНИМ СВЯТОМ. Однак в понеділок на 1-го січня явилась до праці несповна половина робітників і службовців, які виправдовували свою неприявність — довгим і гучним святкуванням „Сильвестра", цебто кінця старого і початку нового року.

ПРЕЗИДЕНТ КОМУНІСТИЧНОЇ ЧЕХОСЛОВАЧЧИНИ АНТОНІН НОВОТНИ ЗАПОВІВ у своєму новорічному звернені економічне зрівнання Словаччини з Чехією та розвиток „проґресивної культури й мистецтва". Коментатори не знають, чи під „проґресивним" розуміти комуністичне, чи поступове. Припускають, що під натиском опозиції Новотни, якому погрожує, що втратить своє становище генерального секретаря партії, проявить нахил до якоїсь мінімальної лібералізації режиму супроти культури.

ІЗРАЇЛЬ ЗВІЛЬНИВ НА 1-ГО СІЧНЯ ц. Р. 500 ЕҐИПЕТСЬКИХ ВІЙСЬКОВИХ полонених, з-посеред усіх 5.000. В Єгипті є тільки 8 ізраїльських полонених. Ізраїль передав вже Йорданії й Сирії всіх їхніх вояків, що попали були в червні 1967 в ізраїльський полон

ЗАКОРДОННІ АМБАСАДОРИ И ВІЙСЬКОВІ АТТАШЕ В АТЕНАХ ЗБОЙКУТУВАЛИ офіційну Богослужбу в соборі та новорічні бажання в наставленого урядом віце-короля, генерала Ґеорґа Зоітакіса. Закордонний світ не визнав ще взагалі нового режиму і вважає, що поки в Греції нема короля Константина — її правління формально не леґальне.

У 75-РІЧЧЯ „СВОБОДИ"

ЗАКЛИК ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Українці!

Цього Року Божого 1968-го сповняється СІМДЕСЯТ П'ЯТЬ РОКІВ з того часу, як „Свобода", офіціяльний орган Українського Народного Союзу та ідейний виразник українців у Новому Світі, вперше побачила світло дня. Сталося це пам'ятного дня 15-го вересня 1893-го року в цьому надгудсонському місті Джерзі Сити завдяки Батькові Американської України, основоположникові і першому редакторові „Свободи", отцеві Григорієві Грушці.

Свою програму і свою мету проголосила „Свобода" в своєму першому числі, пишучи, що „нашою задачею єсть: просвіщати український народ, боронити його честь від вражих нападів, вказувати дорогу до поступу і цивілізації... сохраняти між нашим народом його сокровища, то єсть його віру, обряд і мову, а дальше — старатись, щоб наш нарід, пізнавши свою честь і свою вартість, лучився в одну громаду, щоб не оставати позаду других народів, які вже викресали *лучшу долю для себе...*"

Проголосивши таку свою програму й перебравши на себе ролю провідника й організатора українського життя й української громади в Новому Світі, „Свобода" вже в четвертому своєму числі, що появилося 1-го листопада 1893-го року, звернулася із закликом до народу, щоб створити головну передумову всякого суспільного життя і розвитку: свою „рідну, народну організацію, таке братство, таке всенародне об'єднання, до якого кожний українець, де б він не був, як далеко він не жив би, повинен до такого братства, до тієї великої української родини-сім'ї належати". Три місяці пізніше, у „день Батька цієї країни" Юрія Вашингтона 22-го лютого 1894-го року був створений Український Народний Союз.

Багато води проплило в далекому рідному Дніпрі і в недалечкому Гудсоні за тих три чверти сторіччя, багато великих і малих подій заіснувало за той час у світі і в нашій рідній Україні! До непізнання змінився цей світ, що пережив за той час дві світові війни та безліч малих воєн і революцій, неймовірний проґрес зробило в своєму розвитку людство, визволивши атомову енерґію та поступово опановуючи космічні простори.

Верхів'я своєї слави - волі та безодню нового гнету пережив у тому часі наш український народ, створивши 50 років тому свою суверенну і соборну, вільну і ні від кого незалежну Українську Народну Республіку, що хоч і впала першою жертвою нового, червоного московського імперіялізму і аґресії, але її ідеї глибоко живуть в серцях і душах усіх українців та поривають їх на все нові подвиги в боротьбі за волю і незалежність.

Могутній розвиток пройшли в тому часі й українці в розсіянні сущі, зокрема в Новому Світі. Шлях від першого, основуючого зібрання Українського Народного Союзу в пенсильванійському місті Шамокіні в лютому 1894-го року до Першого Світового Конґресу Вільних Українців у Ню Йорку в листопаді 1967-го року, це шлях не тільки довгий, але і трудний, повний безлічі перешкод і небезпек, як і повний великого труду та великих подвигів.

У цьому великому українському розвитку передову ролю відіграла „Свобода". Шлях цього розвитку позначений етапами справжніх хрестоносних походів „Свободи" насамперед у боротьбі за душу української людини та її організацію, бо тільки в свідомості та організованості сила і ґарантія успіху. Таким же одним великим хрестоносним походом є безупинні намагання „Свободи" організувати та мобілізувати українські сили і зусилля на допомогу українському народові в боротьбі за волю і незалежність. Сімдесят п'ять річників „Свободи" це справжня велика „книга битія" українського народу на рідній землі та українців у всьому світі. Своєю великою мовою говорить факт, що „Свобода" є сьогодні найстаршою українською газетою, яка могла тільки на вільній американській землі безперервно впродовж 75 років голосити й обороняти українську правду.

Свою ролю і свій вплив завдячує „Свобода" Українському Народному Союзові, як і Український Народний Союз завдячує „Свободі" своє існування. Десятки тисяч членів Українського Народного Союзу та читачів „Свободи" творять той могутній „союз ідей, праці та інтересів", що не тільки перетривав усі бурі і негоди, але і дав рішальний вклад в розвиток Американської і Канадійської України та в організацію їхньої допомоги рідному народові в його змаганнях. Увесь доробок українців в Америці і Канаді, їх великий стан посідання та їх розвиток у якійсь мірі безпосередньо чи посередньо зв'язані з Українським Народним Союзом та його офіціяльним органом „Свободою".

З новим розвитком і новими досягненнями українців в Америці і Канаді, як і з постійним наступом комуно-московського окупанта на найосновніші права українського народу ще тільки збільшується завдання „Свободи". З цього здає собі справу Український Народний Союз, який постійно збільшує і розбудовує це своє видавництво. До українського щоденника долучився 35 років тому, в 1933-му році, англомовний „Український Тижневик", а 15 років тому багатобарвна дитяча „Веселка". При „Свободі" мають свої окремі сторінки організації нашої молоді, а кожного року у в-ві „Свободи" появляються календарі-альманахи, що є великими збірниками українських знань і думок. У „Свободі" мають свого подвижника кожна творча українська ініціятива, кожна акція, що збагачує український розвиток і допомагає українському народові. Як 75 років тому „Свобода" видвигнула думку про потребу Українського Народного Союзу, так і багато інших творчих починів, включно з пам'ятником Тарасові Шевченкові у Вашинґтоні та Світовим Конґресом Вільних Українців, почались чи були скристалізовані на сторінках „Свободи"

Незабутній довголітній головний редактор „Свободи" і „найбільший союзовець" д-р Лука Мишуга в останньому своєму звіті в 1954-му році закликав до дальшої розбудови Українського Народного Союзу та до „ще ширшого розгорнення крил" „Свободи", вважаючи, що „чогось більшого, тривкішого і цінніщого ми вже на цій землі не збудуємо".

Мавши це на увазі проголошуємо цей 1968-ий рік

ЮВІЛЕЙНИМ РОКОМ „СВОБОДИ"

що буде рівночасно перед-ювілейним роком 75-річчя Українського Народного Союзу в наступному, 1969-му році. А першим і головним завданням у цьому ювілейному році ставимо те, що „Свобода" поставила за передумову всього нашого розвитку на американській і канадійській землі та нашої допомоги українському народові в його змаганнях — НАШУ ЗОРГАНІЗОВАНІСТЬ!

В тій цілі та з нагоди 75-річчя „Свободи" і Українського Народного Союзу, його Головний Уряд минулого року проголосив та почав трирічний похід до збільшення кількости свого членства з кінцем ювілейного 1969-го року до СТО ТИСЯЧ. Щоб дійти до цієї мети, ми повинні в цьому 1968-му ювілейному році „Свободи" зорганізувати щонайменше ВІСІМ ТИСЯЧ нових членів. Закликаємо всю нашу велику Громаду, зокрема всіх відділових урядовців та всіх членів Українського Народного Союзу активно включитись у цей великий похід, що є походом до нашого світлішого майбутнього, до нашої ще видатнішої допомоги українському народові, до здійснення тих великих цілей і завдань, що їх проголосила „Свобода" на самому світанку нашої зорганізованости в Новому Світі 75 років тому!

В Джерзі Сити, Ню Джерзі, 2-го січня 1968 року

ГОЛОВНИЙ УРЯД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ: Головний предсідник: Йосип Лисогір; заступники головного предсідника: Степан Куропась, Марія Душник, Богдан Зорич, Володимир Сохан; головний секретар: Ярослав Падох; головний касир: Іван Кокольський;

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ: Володимир Галан, Петро Пуцило, Іван Геврик, Іван Ващук, Іван В. Іванчук;

ГОЛОВНІ РАДНІ: Тарас Шмаґала, Тарас Шпікула, Степан Гавриш, Мирон Куропась, Василь Дідюк, Анна Дубас, Володимир Запаранюк, Дмитро Д. Попадинець, Анна Чопик, Марія Демидчук, Олена Олек, Іван Одежинський, Михайло Данилюк, Андрій Джула.

ДВІ ПОВНІ СТИПЕНДІЇ УНС НА СТУДІЇ ЖУРНАЛІСТИКИ

Започаткована 75 років тому „Свобода", як і англомовний „Український Тижневик", що почав появлятися при „Стободі" 35 років тому та вже 15-літня „Веселка" як і численні інші публікації Українського Народного Союзу є вимовним і переконливим доказом того рішального значення і тієї величезної вартости, що їх має рідна і вільна преса *для нашого розвитку та для* нашого поступу в усіх ділянках життя.

Маючи це на увазі та з нагоди 75-річчя „Свободи" в цьому 1968-му році і 75-річчя Українського Народного Союзу в наступному, 1969-му році, Головний Уряд УНСоюзу на своїх річних нарадах в травні 1967-го року рішив встановити ДВІ ПОСТІЙНІ СТИПЕНДІЇ НА СТУДІЇ ЖУРНАЛІСТИКИ ПО ДВІ ТИСЯЧІ ДОЛЯРІВ РІЧНО КОЖНА.

Виконуючи цю постанову Головного Уряду, Головний Екзекутивний Комітет УНСоюзу оцим проголошує встановлення таких стипендій на студії журналістики, починаючи від академічного року 1968 - 1969.

Із цих двох постійних стипендій УНСоюзу зможуть користати ті студенти - українці одного із передових, акредитованих коледжів і університетів ЗДА і Канади, які бажають студіювати журналістику та після закінчення студій присвятитись журналістичній професії.

Умови і кваліфікації для одержання цих стипендій УНСоюзу будуть своєчасно проголошені.

Джерзі Сити, Ню Джерзі, 28-го грудня 1967.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Президент підписав закон про збільшення пенсій соціяльного забезпечення

Сан Антоніо, Тексас. — 2-го січня президент Джансон підписав закон, згідно з яким збільшені пенсії соціяльного забезпечення на 13 відсотків, а найменша пенсія, яка становила досі 44 дол., виноситиме 55 дол. Перші чеки зі збільшеними пенсіями почнуть висилати з початком березня. Зі збільшення пенсій скористає коло 24-ох мільйонів осіб, а збільшені податки до соціяльного забезпечення платитимуть 78 мільйонів осіб. Перед підписанням цього закону Президент висловив невдоволення з того, що прийнятий Конґресом закон обмежує користання з добродійности деяких осіб, особливо жінок із дітьми, яких покинули батьки. Президент сказав, що закон про добродійність потребує основних змін, бо він перестарілий. Президент найменував Комісію в справах прибутків і засобів до існування, яка повинна перевірити всю програму в ділянці добродійности. Цю Комісію очолює Бен Гейнемен, голова ради директорів залізничної лінії Шикаґо енд Норт Вестерн. Досі платилося вкладки до соціяльного забезпечення від заробленої суми до 6,600 дол. річно, тепер збільшено цю суму до 7,800 дол. Ось кілька зразків, як будуть збільшені пенсії: хто дістав пенсію 44 дол. місячно, тепер матиме — 55 дол.; 78.20 дол. — 88.40 дол.; 101.70 дол. — 115.00 дол.; 124.20 дол. — 140.00 дол.; 146.00 дол. — 165.00 дол; 168.00 — 189.90 дол.

НОВА УКРАЇНСЬКА РАДІОГОДИНА

Сан Франсіско. — Тут зорганізовано українську передачу на станції КІН на хвилях 1370, яку передається що другого тижня о год. 10.15 вечора. Слухачі вже мали нагоду кілька разів любуватися рідною піснею і українським словом — через етер. Недільні передачі є двомовні, щоб не тільки українці ,але й американці українського походження та американські громадяни докладніше зрозуміли історію нашого народу, сучасні його проблеми, а найважніше, політичні стремління, спрямовані на боротьбу з червоною Москвою, з метою остаточного визволення українського народу.

ВІДБУЛАСЬ РІЧНА СЕСІЯ РАДИ МИТРОПОЛІЇ УПЦ В ЗДА

Бавнд Брук (д-р М. Д.). — Тут, в осідку Консисторії Української Православної Церкви в ЗДА, відбулась 29 грудня м. р. річна сесія Ради Митрополії УПЦ, в якій також взяли участь Контрольна Комісія Митрополії та члени уступаючої Консисторії. Це була перша сесія після останнього Шостого Собору УПЦ з новим складом Ради та інших керівних органів, а наради проходили в приміщенні Архіві - Музею при „Українському Пантеоні" в Америці.

Сесію відкрив Голова Ради Блаженніший Митрополит Іоан, в присутності Ієрархів, а самими нарадами проводив нововибраний заступник Голови о. протопр. Федір Білецький. Секретарем Ради перобрано проф. В. Завітневича. Таким чином Митрополит Іоан, Заступник Митрополита Архиєпископ Мстислав, новообрані — заступник Голови та секретар будуть творити Президію Ради Митрополії аж до наступного Собору УПЦ, який відбудеться в 1971 році, в 50-ліття відродження УАПЦ в Україні. У той час український світ буде відзначати 50-ліття єпископського служіння Митрополита Іоана.

Програма сесії була щільно виповнена різними важливими справами УПЦ, зокрема тому, що відбулась вона після Собору. Розглянено ряд господарських справ, вислухано і прийнято фінансовий звіт Консисторії та ухвалено новий бюджет УПЦ. Звіти виказали, що минулорічний бюджет було виконано задовільно, а навіть із суми прибутків заощаджено понад 27 тисяч долярів, які включено в активний бюджет 1968 року. Цікавим показником були цифри майна Консисторії УПЦ: „Український Пантеон" у Бавнд Бруку вже перейшов вартість одного мільйона і 120 тисяч долярів, з чого чиста вартість мастку Консисторії становить понад мільйон і 44 тисячі дол. Це, безперечно, імпозантні цифри, зокрема, коли взяти до уваги, що осередок у Бавнд Бруку ще дуже молодий, а посилена розбудова його почалася менше десятка років тому. Православна громада в ЗДА може лише бути горда з тих досягнень, які виросли під енерґійною та вмілою рукою Архиєпископа Мстислава. Ще залишається біля 60 тисяч сплачення боргів, щоб цей імпозантний осередок став повністю вільним від усяких зобов'язань.

Цікавим фактом було також те, що із-за деяких, не-

(Закінчення на стор. 3-ій)

ЗДА і Південний В'єтнам розглядають мирову заяву Північного В'єтнаму

Вашинґтон. — 1-го січня ц. р. комуністичне радіо з столиці Північного В'єтнаму Ганою передало заяву міністра закордонних справ Нгусна Дю Тріня, яку той склав у промові до делеґації з комуністичної Монголії. У тій своїй промові Нгусн Дю Трінь, лаючись за комуністичним звичаєм проти „американських аґресорів" та заповідаючи „напевну перемогу", водночас заявив, що „після того, як ЗДА припинять беззастережно бомбардування (Північного В'єтнаму) і всі інші воєнні акти, то Північний В'єтнам говоритиме з ЗДА про ділові справи. Тому, що оце вперше відповідальний речник північно-в'єтнамського уряду заявив виразно, що цей уряд готов переговорювати, як тільки Америка перестане бомбардувати Північний В'єтнам і проголосить припинення наземних боїв, то американські й південно - в'єтнамські керівні чинники вбачають у тій заяві виразний зворот у становищі комуністів в сторону замирення.

У Південній Африці переведено з успіхом нове перещеплення серця



Д-р Крістіян Бернард



Філіп Бляйберґ

Кейптавн. У вівторок 2-го січня ц. р. д-р К. Барнард перевів операцію перещеплення серця з померлого на мізковий удар 24-річного Клів Гавпта 58-річному д-рові Філіпові Бляйберґові. Операція тривала 5 годин, отже була на дві години коротша, як переведена 3 грудня мин. року. операція перещеплення серця з молодої дівчини, яка згинула в автомобільному випадку, 53-літньому купцеві Луісові Вашканському. Вашканскі жив ще 18 днів і помер на запалення легенів. Клів Гавпт помер під час перебування з молодою дружиною і приятелями на прогулянці над морем. Коли він раптом заслаб і його перевезли до шпиталю, перевірили його кров і ствердили велику близькість до типу крови недужого дентиста Філіппа Бляйберґа. Тоді недужого К. Гавпта, якому не віщували довгого життя, перевезено до того самого шпиталю, в якому лежав Бляйберґ. Недавно д-р Барнар заявив був недужому Бляйберґові, що його — Бляйберґа серце настільки пошкоджене, що він не має перед собою довгого життя і що єдиний його шанс — піддатися операції перещеплення серця. Недужий погодився. Коли помер Клів Гавпт, мулят, Бляйберґ заявив, що йому не перешкоджує різниця рас. Ф. Бляйберґ є білим і так само, як був Вишканскі, — жид. Д-р Кристіян Бернард оперував Бляйберґа в тому самому дні, в котрому вернувся з подорожі до Америки, куди його запросили на радіо-телевізійне інтерв'ю; в ЗДА Барнард був прийнятий президентом Джансоном. Безпосередньо після операції д-р Барнард довго розмовляв із журналістами та виявив їм, що теперішня операція куди краще вдалася, як попередня з Вишканским.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Ict. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 8, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Минулий і новий рік у світі

Відомо, що у минулому, 1967 році не розв'язано ні одної поважної міжнародної проблеми ані з тих, що їх залишила остання світова війна, ані з тих, які постали вже в післявоєнних часах. Не кажучи вже про такі проблеми, як справа об'єднання Німеччини й Берліну, об'єднання Кореї і міжнародного роззброєння, банкрутство „коекзистенції" проявилося в неможливості схвалити навіть таку практично безвартісну конвенцію, як договір проти поширення атомової зброї. Непевність стану в широкому світі підкреслило відновлення двох давніх запальних проблем: вибух уже третьої з черги війни між Ізраїлем і арабськими країнами в червні і гостра загроза грецько - турецької війни за Кіпр у листопаді минулого року. Британія завершила свою „дезінтеґрацію", самоліквідацію, як світової імперії удержавленням Адену й відкликанням звідтіль своїх збройних сил. Де Ґолль продовжував колоти своїх союзників, вдруге запротестувавши проти прийняття Британії до Европейської Економічної Спільноти і несподівано вдаривши по Канаді запевненням активної підтримки канадійсько - французьким сепаратистам. Світлими пунктами в минулому році було поглиблення московсько-пейпінґського спору, дальший розлад у міжнародному комуністичному русі, провал експорту комуністичної революції з Куби до країн Південної Америки, компромітація „свята" 50-річчя жовтневої контрреволюції, відзначуваного на тлі втечі Світлани Алілуєвої - Сталіної, гострої господарської кризи в СССР та зросту опозиційних і навіть бунтарських настроїв серед підсовєтських громадян.

1968-ий рік успадкував від свого попередника передусім В'єтнамську війну, яка залишилась і в цьому році центральною проблемою не тільки Америки, але й міжнародного світу. Москва і Пейпінґ хоч розсварені до такої міри, що вже не ведуть допомоги Північному В'єтнамові за спільним, скоординованим пляном, все ж однозгідно підбурюють Північний В'єтнам продовжувати війну і постачають йому щораз більше військових матеріялів. Закінчення тієї війни й недопущення до четвертої з черги арабсько - ізраїльської війни — це дві найголовніші турботи нового року.

Хоч внаслідок американської інтервенції у В'єтнамі комуністичні впливи змаліли в усіх південноазійських і далекосхідніх країнах, при чому успішно завершився процес „відкомунізації" в Індонезії, Совєти не виреклися свого принципу — активного сприяння „визвольним війнам" і тільки продовжують уведену Леніним тактику — чекати сприятливого часу й навіть відступати, коли треба, щоб у кращій коньюнктурі і в іншому місці перейти до наступу. І тому, не відмовляючись від формальної вивіски співіснування і підтримуючи тезу де Ґолля, що Західній Европі перестала погрожувати совєтська аґресія, отже нема причини зберігати Атлантійський Союз (НАТО), Совєти водночас тримають далі свої змоторизовані дивізії у Східній Німеччині, підтримують „лівих" у всьому світі, особливо в Західньому Берліні, та скріплюють свої позиції на Середземному морі і в Північній Африці. В Олександрії і в Альжирі заякорились совєтські воєнні кораблі, і це такий атут для Москви, що вона зовсім не реаґує на те, що альжирський і єгипетський диктатори тримають у кацетах доморослих арабських комуністів.

В'єтнамська війна тісно пов'язана з президентськими виборами у листопаді 1968 року. Тому всі „пророки" передбачають якісь драматичні кроки президента Джансона, щоб ту війну — якщо не закінчити перед виборами — то поставити перед американськими виборцями у такому світлі, щоб вони признали йому рацію. Чи це буде припинення бомбардування Північного В'єтнаму по лінії рекомендацій не тільки У Танта й де Ґолля, але й Папи Павла VI, який не кидає таких порад на вітер, не мавши даних, що воно може довести до замирення, — чи це буде генеральна офензива супроти комуністів новими військами — покажуть наступні місяці. Але як прихильники, так і противники Линдона Джансона погоджуються в тому, що це людина тверда і надзвичайно зручна.

І тому не відповідає правді, начебто — як твердять противники президента Джансона в Америці — міжнародний престиж ЗДА зменшився. Остання подорож Джансона на похорон австралійського прем'єра виявила величезну повагу, якою користується Америка в усьому вільному Сході, в південній Азії й обширі Океанії. Америка зберігає своє становище наймогутнішої великодержави світу і коли такі її західньоевропейські „союзники", як Франція де Ґолля, в різних своїх зовнішніх ходах виявляють нельояльність, то вони таки знають, що у критичний час можуть здатися на американську потугу. Ця потуга і в цьому році росте, а не маліє.

„НЕ ЗАБУВАЙТЕ ПРО НАС"...

Чим більше українська спільнота в ЗДА, Канаді, Австралії та інших країнах з високим життьовим стандартом, як кажуть, вбивається в пір'я, тим гостріше вимальовується перед нами проблема загальноукраїнської взаємодопомоги на світову скалю.

Відгуки московсько-большевицької преси на наш перший СКВУ показують, що українська політична еміґрація на добрій дорозі, що дух СКВУ і могутні політичні демонстрації міцно вдарили по ворогові, тож — плекаймо дух СКВУ на практиці, а зокрема в ділянці суспільної опіки. Хоч, як каже приказка, „ситий голодного не знає", ми все таки повинні зрозуміти пенсіонера, який насамоті мусить якось вижити за скромну пенсію, а на випадок хвороби взагалі залишається напризволяще; повинні зрозуміти і дітей-сиріт у Німеччині, Австрії, Бразилії та інших країнах, які хронічно недоживлюються, не мають взуття, не кажучи вже про радість різдвяного чи великоднього подарунку. Всіх тих і багатьох подібних повинні зрозуміти. Маємо тут на увазі українську людину, бо й при найбільших зусиллях ми не можемо допомогти майже двом мільйонам півголодних дітей, для прикладу, в Бразилії, де, за свідченням „Журнал до Бразіль", щоденно вмирає до 200 дітей з голоду і через відсутність медичної опіки.

Дехто може сказати: все це не стосується українських людей у світі свободи. Але автор статті мав змогу читати багато листів до ЗУАДК у Філядельфії, до Европейського Представництва ЗУАДК у Мюнхені, до Української Медично-Харитативної Служби, УМХС, у Західній Німеччині, до Союзу Українок Америки та інших товариств і організацій, які стараються допомагати тим, про яких забув, здавалося б, світ.

Щоб не коментувати поданих нижче уривків з листів тільки до УМХС у Мюнхені з 1966-1967 років, а залишити коментарі для читачів, зазначимо, що, маючи загальновизнану американським і закордонними урядами вільних країн таку установу, як ЗУАДК, українці у світі можуть налагодити зразкову суспільну опіку над своїми потребуючими братами, сестрами, дітьми. Зазначимо також, що Державний Департамент і відповідні американські установи допомагали й допомагають тим, які виявляють гуманну ініціятиву в боротьбі проти нужди і дають власні скромні фонди (бо й сотні тисяч зібраних долярів це скромні суми супроти фондів держави): організована, налагоджена система суспільної опіки без найменшого сумніву одержить велику допомогу, в першу чергу харчами і ліками від американського уряду. Як згадував екзекутивний директор ЗУАДК Володимир Ґалан: один складений для доброї справи українцями долар може дати до семи долярів американської державної допомоги.

Перший СКВУ за нами. Проблема суспільної української опіки у світовому маштабі — не розв'язана, хоч маємо першоклясну базу — ЗУАДК з його багаторічним досвідом, зв'язками і можливостями. Чого ж ми ще чекаємо?

А тепер — уривки з листів від українців з різних країн, надісланих до УСХС в Мюнхені в 1966-67 роках (подаємо їх, як автентичні документи, без змін, пропускаючи прізвища авторів листів):

„Знову звертаюся до Вас з проханням. Зближається зима, а ми ще не маємо ані опалу, ані теплої одежі. Тому дуже прошу, якщо це можливо о цю допомогу, котру вже діставала. Тяжко нам пов'язати кінець з кінцем, а ще до того часто хтось хворий. Дуже прошу прихильно залагодити мою просьбу..." (з Польщі).

„Моя родина і я із щирого серця дякуємо Вам за братерську допомогу, яку Ви вділили нам з нагоди Різдва Христового... Після виходу з тюрми, де знищили моє здоров'я, довго вагався, чи піддатися хірургам під ніж. Нарешті мусів, бо наслідки звірських тортур під час слідства (відбили мені тельбухи), а тепер ні жити ні умерти — серце нуждається, сили немає. А поки живемо, треба харчуватися і тіло грішне прикрити. Щоб це все утримати, треба приходу гроша. Я маю родину; діти ходять до школи, а тут дуже тяжко вдержатися. Ще раз щиро дякую та прошу Вас дуже а дуже не забувайте про нас..." (з Югославії).

„.... Високоповажані брати і сестри, звертаємося до Вас з болючим своїм проханням не відмовити нам в цім. Сердечно просимо Господа і Вас, наколи на це буде Воля Божа і Ваша змога, уділіть нам Вашої допомоги. Ми обоє старі, мені 90 років, а моїй дружині 71 рік, бідні, нетрудоспосібні і слабі. Я болію ревматизмом, який страшно крутить в ногах і руках, а дружина слаба печінкою. Живемо вдвох у напіврозваленій старій селянській хаті в південній Франції. Працювали тяжко на ріллі. Українські біженці „з великої України..." (з Франції).

„.... Уважаю за потрібне повідомити Вас про хворого українця на прізвище..., що живе в Літґен - Дортмунді. Це батько сімох дітей, три роки хворий, в більшості перебуває в шпиталі. Тепер також знаходиться в шпиталі після нещасливого випадку в копальні. Коли був здоровий, брав активну участь в церковному і громадському житті, тепер хворий і майже всіма забутий, через скромність нікого про поміч не просить. Тому рішив я про це Вас повідомити з надією, що знайдете зрозуміння і прийдете з поміччю, як приходили вже сотням потребуючим. Вірю, що скромна, але щира поміч позитивно відіб'ється і оставить незабутню вдячність на ціле життя, для хворого, родини і його друзів..." (з Німеччини).

„.... Щиро дякую за пакунок від св. Миколая. Якраз прийшов, то Марійка вийшла на сходи як поштар сказав, що є пакунок, то вона закричала: „Мамо, є від Миколая пакунок!" Це була велика радість і для мене, а ще більша для дочки. Щиро дякую...". (Хочемо тут додати, що згадана Марійка умово хвора. Така вже з уродження. Як большевики розстріляли батька на очах матері в 1941 році, то це пережиття відбилось на потомстві). (З Німеччини).

„.... Я вдова, маю 56 років, тяжко хвора, розбив параліч руки, живу на фірзорґе. Дякую братам - українцям за океаном, що нас бідних хворих не забувають. Дякую комітетові Червоного Хреста, що все ви не забуваєте про мене нещасну..." (З Австрії).

Таких і подібних листів сотні й сотні, навіть тисячі, і то з різних кінців земної кулі, від всюди розкиданих наших людей. І звідусіль той заклик - прохання: „Не забувайте про нас!", а фактично ж: не забувайте про самих себе!..

(л. п.)

СТУДЕНТСЬКІ ПРОТЕСТИ: ГРА З ВОГНЕМ

Лівий політичний радикалізм, що дуже маркантно виявляється в кожному університетському осередку, годі ігнорувати, як дехто радить. Нинішні студенти — це за декілька років провідники нації, що формуватимуть її політику. Коли дивитися на сильветку Боба Кеннеді з його „модерною" зачіскою, то треба дивуватись, чи не рахує він саме на підпору цих елементів у його плянах за декілька років.

Студентські демонстрації і протести — це явище не тільки американське, повінь студентських рухів із лівими тенденціями розливається по всьому світі, почавши від Сан Франсіско через Індонезію, Японію, Німеччину...

Особливо маркантний, а заразом затривожуючий цей рух у Німеччині, зокрема в західньому Берліні, де здавалося б молодь повинна мати живі зразки небезпеки, з якою пов'язані такі акції в країні, де ми звикли бачити в молоді зразок патріотизму і лояльности до батьківщини.

На сторінках „Свободи" ми вже згадували про ворохобні студентів у Берліні, що привели до кризи берлінського уряду та уступлення його голови Альберца. Обсадження посту правлячого бурґомистра Берліну було предметом поважної турботи бонського уряду. І коли врешті відряджено до Берліну на той пост енергійного державного секретаря в Міністерстві закордонних справ Клявса Шюца, то здавалось це буде запорука, що ситуація у Берліні унормалізується.

Шюц намагався нав'язати діялог із студентами, і з тою думкою прийняв запрошення поміркованої студентської організації соціялістів-демократів виступати з доповіддю на тему „Берлін — острів чи поміст".

Та Шюцові студенти не дали навіть прийти до слова. Хоч президія намагалася втихомирити розбурхану авдиторію, скандовані вигуки на честь Го Чі - міна і заарештованого провідника комуністичних студентів Тойфеля, образи, свист — не давали закінчити речення.

Обвинувачували Шюца в усьому — у звільненні німецьким судом поліциста, що вбив під час демонстрації студента Онезорґе, в політиці естаблішменту, висмівали його як оборонця системи, що в очах нової ґенерації є пережитком і анахронізмом. Вимагали від нього експропріяції пресового концерну, що контролює 70% преси у Берліні і не потурає ідеям тої молоді.

Зчинилась буря, коли Шюц відмовився зайняти становище у справі В'єтнаму, а також тоді, коли він висловився проти визнання східньонімецького режиму. Останні заяви Шюца довели юрбу до такого шалу, що двоє студентів вискочили на сцену і стали його термосити, намагаючись напхати в рот паперу.

Цей акт насильства спонукав урешті Шюца залишити залю під оклики: „Вся влада лівим групам! Зломімо Шюцові хребет!"

Ми переповіли ці події за часописом „Зюддойче Цайтунг" з 27 листопада м. р., щоб показати, як далеко йдуть ці радикальні групи у своїх діях, які безрадні уряди, щоб їх опанувати.

Як серйозно трактується ці настрої і демонстрації молоді свідчить факт, що парляментарна комісія у правничих і внутрішніх справах приспішила працю над т. зв. надзвичайними уповноваженнями для уряду на випадок, коли б неспокої набрали гострішого характеру, особливо ж коли б вони могли спричинити зовнішню загрозу у зв'язку з заявою східнього сусіда, що він завжди готов допомагати „проґресивним", революційним рухам.

Такі уповноваження непопулярні в Німеччині з уваги на поганий досвід з уповноваженнями для уряду за ст. 48 ваймарської конституції, які допомогли Гітлерові перейняти владу.

Характерно, що в час, коли відбувались у бонському парляменті наради над цими надзвичайними уповноваженнями для уряду, будинок парляменту охороняли проти можливих демонстрацій 900 поліцистів з гарматами, що стрілюють струменями води.

М. Б.

● **Перед парляментом у Сайґоні вивішено чорний прапор** з написом „Ти все ж живеш" — у честь парляментарного посла Вуї Кванґ Сана, 45-річного націоналіста й фанатичного антикомуніста, який пересидів три роки у Французькій в'язниці за свою активність у визвольній війні проти Франції: 14 грудня ц. р. два терористи вбили його в його домі на передмісті Сайґону. Чотири місяці тому терористи вбили п'ятеро його дітей у віці 3 до 11 років. Однак не є виключене, що в убивстві того діяча були причетні також високі південно-в'єтнамські урядовці, затривожені послідовною його кампанією проти — хабарництва.

Олекса Чавурський

ОБРАЗКИ З ФІНЛЯНДІЇ

(2)

Цей письменник якось сказав Пальогеімо (зять Сібеліюса, що оженився з дочкою композитора Евою): „Ви з дружиною жили перед війною в Петербурзі і згадували, що бували там на забавах і мали з-поміж росіян приятелів". — „О, так, — признався Пальогеімо, — алеж це зовсім інша справа, — то було в Петербурзі!" — Коли ж Сторде згадав, що в Перу зустрівся був із колишнім російським губернатором Фінляндії бароном Корфом, і що Корф, мабуть, не був такий поганий, як інші губернатори, Пальогеімо всміхнувся і сказав: „Кожне прізвище, що кінчається двома літерами „ф" не є добре для фінів" (в фінляндській мові такі російські прізвища як Бобріков, Корф та ін., пишуться з двома „ф").

В 1901-му році проголошено у Фінляндії протиконституційну бранку. Фінляндські новобранці мали служити у російській армії. Коли молоді фіни відмовилися явитись на призов, губернатор Бобріков наказав обсадити найбільші міста російськими військами. Фінляндську пресу примушено мовчати. Багато знатних фінів, оборонців конституційних прав, заслано на Сибір.

Коли губернатор Бобріков спитав одного фіна, скільки часу треба буде, щоб його земляки навчилися говорити по - російськи, він відповів: „Бачите, більше як півсьома століть ми були тісно зв'язані із шведами, але лише десять відсотків з-поміж нас говорить по - шведськи".

Фінляндські учні відмовилися вивчати в школах російську мову. Сім довгих років висиджували вони на годинах російської мови похмурі, ворожі, і кінчали школу майже зовсім не знаючи тієї зненавидженої мови.

У квітні 1903-го року цар надав генеральному губернаторові надзвичайні повновласті на три роки. Бобріков мав „право" накладати заборону на всякого роду видання, розв'язувати клюби та приватні товариства, замикати книгарні, готелі, торговельні та промислові установи.

Одного липневого дня 1904-го року колишній молодий урядовець, боязкий та приглухуватий, застрілив губернатора Бобрікова на вулиці і тут же покінчив своє життя самогубством. Цей патріот звався Евген Шавман. У кишені самогубця знайшли лист до царя, у якому він присягався на Бога, що не було нікої змови, що він сам вирішив убити губернатора. „Я пожертвував своє життя власною рукою, щоб переконати Вашу Величність у тому, яке страшне зло розпаношилося у Великому Князівстві Фінляндському". Шавмана похоронили як героя.

Фіни вчили своїх дітей ненавидіти Бобрікова. Дочка Сібеліюса, Єва Пальогеімо, згадувала, що коли її мати дитиною повела до дентиста, вона ніяк не хотіла розкрити уст. Тоді пані Сібеліюс сказала: „Єво, не забувай Бобрікова!" Дитина в ту ж мить розкрила уста і, коли дентист вирвав їй зуб, навіть не скрикнула з болю, бо думала лише про Бобрікова. „О, — говорила Єва, — нас усіх виховували в патріотичному дусі!"

Фіни називають себе „молочною нацією": на трьох мешканців Фінляндії припадає одна корова. Молоко коштує тут 4 центи кварта, а в Ляпляндії, фінляндській провінції, — 6 центів. Завдяки кооперативній системі — фіни давно позбулися посередників для закупу молока.

Дуже цікаву систему мають фіни задля штучного плекання лососів. У пивницях ставлять вони великі корита з водою, у яких помаранчевого кольору кульочки перетворюються на малесеньких лососів. Коли вони мають завдовшки яких три цалі, їх переносять надвір у прямокутні ставки із свіжою водою.

До рухливого життя приготовляють лососів у зигзаґуватій річці, перетиканій невеличкими скелями. Коли струмінь води спадає вниз лагідним маленьким водоспадом, лососенята мають добру нагоду для потрібного їм руху. Вони стараються плисти проти течії, увихаються поміж скелями, скачуть у спадаючу вниз воду. В жовтні вони почуваються як удома в прудкій ріці, а за два роки готові відбути далеку подорож у морі.

Лосось росте перших три роки. Директор одного з таких закладів виплекав мільйон лососів за один рік.

Фінансовий стан ляпляндця можна оцінити з того, скільки має він будинків, крім хати. На подвір'ї стоять у нього стайня для корови, шопа на сіно, савна (купальня - парня) і землею вкритий будиночок для картоплі та іншої ярини. Крім того є тут колодязь з журавлем.

Хата ляпляндця складається з одної великої та двох менших кімнат. Вікна великі, подвійні. У вікнах фуксії й інші квіти. Заслони й килими домашнього виробу, в приємних ясних кольорах. У кухні накладена кафлями велика піч із відкритим вогнищем і місцем для варення. Така піч займає приблизно шосту частину кухні. В окремому куті спіжарня і посудомийня.

Ляпляндці у ясні місяці працюють по шістнадцять годин денно.

За вбитого ведмедя уряд платить сто марок, а сусіди-власники оленів — також по сто марок, що дорівнює приблизно сорока долярам. Ловці ведмедів запевняють, що супроти цього звіра треба бути дуже обережним. Дорогою він біжить наче кінь, а скаче на двадцять стіп. Після зимівлі часом нападає на худобу й людей.

(Закінчення буде)

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В 1967 Р.

— Проф. Теодор Мацьків: „Князь Мазепа, Гетьман України, в сучасних англійських публікаціях", англомовна книжка, Вид. Університету в Акроні.

— Роман Купчинський: „Мисливські оповідання", В-во „Новий Шлях", Вінніпеґ.

— Олена Звичайна і Михайло Млаковий: „Проти течії", „Укр. Вид. Спілка", Лондон.

— Виставка образів Івана Кураха в Карачі, Пакістан.

КВІТЕНЬ

1 — Уконституювання Ради Т-ва Українських Кооператорів, Дітройт, Міш. Голова — О. Плешкевич, голова Екзекутиви — В. Шкулар.

— Богдан Коваль з Кліфтону, Н. Дж., згинув у В'єтнамі на 21-му році.

5 — Одвертий лист архиєп. Мстислава, як оголошення в „Н. Й. Таймсі", до редакції „Радянської України" в справі ставлення „уряду" УССР до Еріха Коха.

— Інж. Дмитро Гурин, кол. сотник Армії УНР, помер у Бостоні Масс.

6 — Голова ПУН Олег Штуль з Парижу в Торонто, Канада; пресова конференція. 8-го — бенкет. 25 річчя Похідних Груп.

7 — Екзекутива УКК: справа внутрішньої консолідації.

8 — Створення Студійного Т-ва ім. М. Грушевського у Ню Йорку; конференція, бенкет.

— Наукова конференція НТШ у Ню Йорку: 25-річчя смерти Богдана Лепкого.

— Загальні Збори Спілки Українських Журналістів в Америці. Голова — Мстислав Дольницький. Ратифікація Федерації СУЖА і СУЖ Канади.

— Д-р Роман Несторович, лікар, кол. УСС, помер у Вілмінґтоні, Дел. на 66 році.

9 — Відкриття Музею української народної творчости в Українському Інституті Америки в Ню Йорку заходом Союзу Українок Америки.

15 — VII Делеґатський З'їзд Об'єднання Прихильників УНР, бенкет. Голова Головної Управи — Іван Крамаренко.

— Відзначення у Віденській консерваторії композитора Андрія Гнатишина.

15-16 — VIII Крайовий Пластовий З'їзд у Клівленді. Голова Пластової Старшини — Ярослав Бойдуник. Голова Крайової Ради — В. Савчак.

16 — Загальні Збори Союзу Українських Купців і Промисловців в Ню Йорку, голова — Я. Пастушенко.

20 — Уконституювання повного складу Виконного Органу УНРади.

21 — Д-р Іван Крип'якевич, видатний історик, помер у Львові на 81-му році.

22 — Створено Раду Українських Євангельських Церков у Канаді, Торонто; голова — пастор М. Фесенко.

30 — Великдень за старим стилем. Послання Владик.

— Танцювальна група Марунчака на ЕКСПО в Монтреалі, Канада. Від травня до вересня різні українські мистецькі виступи на ЕКСПО-67.

ТРАВЕНЬ

2 — Координаційні наради Українських Демократичних Клюбів стейту Ню Джерзі в Джерзі Ситі, під головуванням Йосипа Лисогора.

— Сенатор Іван Гнатишин помер у Саскатуні Канада, на 60-му році.

3-15 — III Здвиг українців в Німеччині. О. д-р В. Кушнір, голова КУК, в гостині у Німеччині.

9 — Петро Задорецький, заслужений піонер, помер у Ню Йорку на 83-му році.

10 — Футбольна розгра збірної українців із ЗДА й Канади із дружиною „Данді" з Шотляндії, Гаррісон, Н. Дж.; 4:1 для „Данді".

13 — Зустріч з громадянством у Ню Йорку голови ВО УНРади д-ра Атанаса Фіґоля.

— Численна участь українців — кол. 500 осіб — в зорганізованій ООЧСУ антикомуністичній демонстрації в Ню Йорку.

—Загальні Збори Об'єднання Мистців Українців Америки. Голова — Л. Кузьма.

— Завершення святкувань на честь І. Франка: маніфестаційний концерт в Карнеґі Голл у Ню Йорку.

22-23 — Участь українських редакторів в конференції у Державному Департаменті в справах закордонної політики ЗДА.

22-28 — Наради Головного Уряду на Союзівці. Призначення 12.670 дол. на народні цілі. Стипендії для студентів журналістики. Резолюції.

27-28 — 12 Загальні Збори УЛТПА на Союзівці. Голова — д-р Юрій Трухлий.

—400 пластунів на святі в честь свого патрона св. Юрія на „Вовчій Тропі" в Іст Четгемі, Н .Й.

28 — Посвячення Митр. Амвросієм Сенишиним нової укр. кат. церкви св. Володимира на Пармі б. Клівленду, Огайо.

— Богдан Ігор Антонич: „Зібрані Твори", Вид. Вид. „Слово" і Організація Оборони Лемківщини, Ню Йорк.

ЧЕРВЕНЬ

1 — Ярослав Барнич, диригент і композитор, помер у Клівленді на 71-му році.

3 — Урочисте відзначення 45-річчя відродження Української Автокефальної Православної Церкви. Архиєрейська Богослужба в Ню Йорку архиєп. Григорія.

— Єпископ Йосиф Шмондюк перебрав для Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа Сліпого докторат Богословія з університету в Савт Орендж, Н. Дж.

— Загальні Збори Т-ва Українських Інженерів на Союзівці. Голова — Роман Галібей.

3-4 — Вшанування у Філядельфії 50-річчя відродження Збройних Сил України, Вояцький Апель ген. П. Самутина, бенкет, забава. IX Делеґатський З'їзд ОбВУА. Президент — д-р В. Ґалан.

6-14 — Участь проф. Я. Рудницького в Міжнародній конференції ЮНЕСКО у Монктоні, Канада, в справі двомовности.

9 — Загальні Збори Комітету Пам'ятника Шевченкові, на яких рішено продовжувати існування Комітету. Голова Гол. Управи — проф. д-р Роман Смаль-Стоцький.

10 — Створення в Ню Йорку Центрального Комітету для відзначення 50-ліття Української Національної Революції. Голова Антін Батюк.

11 — Посвячення Єпископом Нілем наріжного каменя під нову церкву св. Василія в Едмонтоні, Канада.

16 — Звернення УККА з нагоди відзначування 50-річчя збройних сил України.

16-17 — Оформлення Канадійського Інституту Назвознавства в Оттаві. Президент — д-р Ярослав Рудницький.

Ь17 — Проф. Іван Красник — діяч фізкультури і спорту, помер у Шикаґо на 60-му році.

21 — Численна участь в антикомуністичній маніфестації в Ню Йорку.

(Далі буде)

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE 5020 OLD YORK ROAD PHILADELPHIA, Pa. 19141

ВІДБУЛАСЬ РІЧНА СЕСІЯ РАДИ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

давно заіснувавших, об'єктивних причин, Консисторія може придбати таке нове джерело прибутку, який дозволив би реально дивитись на можливість скорої побудови нового будинку Консисторії, брак якого відчувається щораз більше.

Сесія, ухваливши бюджет для Консисторії на цей рік, вибрала новий склад Консисторії, до якої увійшли: Голова — Архиєпископ Мстислав, що був обраний на цей пост останнім Собором, від духовенства — оо. прот. Т. Форостій, Б. Желехівський, М. Земляченко, С. Біляк, Є. Новицький, а від мирян — пані Л. Івченко та п. І. Леський.

Крім господарських справ та обрання нової Консисторії сесія Ради обговорила ряд важливих справ, зв'язаних з працями Сестрицтв, Православної Ліги, українських та англомовних видань, опіки над студентами Богословського факультету в Колеґії Св. Андрея і т. д. Обрано Комісію Опіки над студентами, до якої увійшли: оо. прот. В. Дяків, П. Мелех та д-р М. Данилюк. Оформили себе вибрані на на Соборі Комісії — Статутова та Церковного Посднання. Обговорено справи духовно - пастирських курсів при Митрополії.

Цікавими і важливими справами були проблеми, зв'язані з деякими тенденціями на терені ЗДА в пропаґуванні т. зв. „Православної Церкви ЗДА", яку деякі неукраїнські православні круги пробують винести на світло денне. Це, фактично, мала б бути, згідно із задумом ініціяторів, одна православна американська Церква для всіх національностей — греків, румунів, сирійців, росіян і т. д., а в тому числі й українців. Ідею створення такої Церкви, як відомо, дуже сильно піддержує патріярх з Москви... На цю тему Митрополит Іоан виголосив довше слово, даючи свою інтерпретацію і цієї новозадуманої Церкви, і необхідности вдержання нашої УПЦ поза рямками таких інтернаціонально - американських „об'єднань", які, фактично, не означали б нічого іншого, як ліквідацію українського православ'я, його традицій, Ієрархії та Церкви в цілому.

УПЦ, як казав Владика Іоан, будучи знищеною в Україні, втримує ідею, традицію й ієрархію нашої Церкви на різних землях нашого поселення, а в тому і в ЗДА. Вона, УПЦ, має не тільки історичну місію українського православ'я з його мовою, звичаями, церковними ритуалами, мистецтвом та церковною музикою, які треба необхідно зберегти чистими для нашої Батьківщини, але має передусім місію втримати ідею національної Церкви, яку, не виключене, треба буде колись перенести і віддати українській нації неоплямленою, чистою і такою ж національною, як ми її винесли зі собою з України. Це — казав Владика — наша релігійна і національна святість, яку ми мусимо зберегти, може це й хрест, — але і його ми зобов'язані нести, бо таке наше призначення.

Слова і висновки Владики Митрополита Рада Митрополії прийняла одноголосно, як свою постанову та лінію своєї діяльности в іншоцерковних зв'язках та праці серед своїх парафій.

Окремо присвячено увагу недавньовідбутому СКВУ, участи УПЦ в ньому та Секретаріяті, зокрема тому, що серед численних позитивних відгуків у цілому світі про форму і зміст участи УПЦ, було кілька і критичних, які могли б черговий раз внести непорозуміння в православну громаду. Після вичерпуючих вияснень Архиєпископа Мстислава та дебат над цією справою, Рада Митрополії винесла одноголосно подяку трьом Владикам за їхню участь в Конґресі, яка піднесла престиж УПЦ, а також схвалила всі дії делеґації УПЦ на Конґресі, включно з участю Владики Мстислава в Секретаріяті СКВУ, як представника від православного віровизнання. Це позитивне наставлення до біжучих громадських справ ще раз підтверджує думку, що УПЦ — невідривна від свого народу.

Сесія Ради Митрополії закінчилась словом Митрополита Іоана з глибокими думками церковного та національного значіння.

Дітройт, Міш.

ПРЕЗИДЕНТ СЕКРЕТАРІЯТУ СКВУ О. Д-Р В. КУШНІР ПРОМОВЛЯТИМЕ НА АКАДЕМІЇ У 50-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТИ

Дітройт. Міш. (В. П.) — Ювілейний Комітет, склад якого віддзеркалює об'єднання української громади Дітройту, тепер розгорнув інтенсивну працю в напрямі підготови завершення святкування 50-ліття Української Національної Революції, що нею має бути Велика Святочна Академія у 50-ліття Української Державности, яка відбудеться в неділю, 28-го січня 1968 року, о год. 3-ій по пол., у Форд Авдиторії при вул. Вудвард і Джеферсон, в центрі Дітройту.

Почесну Президію Ювілейного Комітету очолили губернатор стейту Мишиґен Джордж Ромні та Єпископ Шикаґівської Дієцезії Кир Ярослав Ґабро. У її склад увійшли всі оо. пархи дітройтських парохій, генерали та полковники Армії УНР, оба сенатори до Сенату ЗДА із стейту Мишиґен, мейор міста Дітройту, Маруся Бек та інщі визначні громадські діячі.

Головним промовцем на Академії буде Президент Секретаріяту СКВУ о. шамб. д-р Василь Кушнір з Вінніпеґу, Канада. Вокально-мистецьку частину виконають Капеля Бандуристів ім. Тараса Шевченка під мист. керівництвом Григорія Китастого, Український Хор Трембіта під мист. кер. д-ра Богдана Кушніра та інж. Ярослава Филипова та Капеля Бандуристок Осередку СУМА під мист. кер. Петра Потапенка. З мистецьким словом виступить відома артистка Катерина Бранка-Кривуцька.

Загал громадянства заповідає численну участь в Академії. Комітет багато уваги приділяє молоді, уможливлюючи їй вільний вступ у супроводі батьків. Навіть старша молодь в уніформах Пласту, СУМА чи інших молодечих організацій матиме вільний вхід.

Є всякі вигляди, що 50-ліття Української Державности буде найбільш величавою імпрезою, що її Дітройт мав в останніх роках.

Частина прибутку призначена на оперативні дії Секретаріяту СКВУ, куди буде безпосередньо переслана. Дітройт — це мабуть, перша велика громада в ЗДА, що призначує прибуток із відзначення 50-ліття Української Національної Революції на цілі Секретаріяту СКВУ.

„ВОЛОСОЖАР", ч. 2

Вийшла друком газета „ВОЛОСОЖАР" (твори Скляренка, Щербака, Онуфрієнка, Дніпряка та ін. Друкується також повість-пародія І. Манила). Ціна 15 центів, річна передплата — на 1968 р. 2.00 дол. Адреса:

WOLOSOZAR, P.O. Box 472
Vineland, N.J. 08360. USA

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що у вівторок, 2-го січня 1968 року у Філядельфії, Па.,
по тяжкій недузі упокоївся в Бозі на 62 році життя,
заосмотрений Найсвятішими Тайнами,
наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, БРАТ і ДІДУНЬО

бл. п. Мґр БОГДАН ГАРАСИМОВИЧ

ПАРАСТАС відправиться в четвер, 4-го січня 1968 року о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Насевичів, 109 E. Tabor Rd., Філядельфія, Па.

ПОХОРОН відбудеться в п'ятницю, 5-го січня 1968 року о год. 9-ій ранку з того ж похоронного заведення до церкви Христа Царя, а опісля на український католицький цвинтар у Факс Чейс.

Горем прибиті:

СОФІЯ — дружина
ОРЕСТ — син з дружиною РОКСОЛЯНОЮ і дітьми МАРКОМ і АРЕТОЮ
МАРІЙКА ГОНЧАРЕНКО — донька з мужем ЮРІЄМ
СЛАВА — сестра в Канаді
Родина в Україні

•

На бажання Нокійного, замість квітів на могилу, просимо про пожертви на Український Католицький Університет у Римі.

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями і Знайомими, що
30-го грудня 1967 р. відійшов у Вічність
на 83-му році життя в Едмонтоні, Канада,

бл. п.
Проф. ЮЛІЯН БУЦМАНЮК

артист-маляр, учасник Визвольних Змагань в рядах УСС і УГА.

ПОХОРОН — в Едмонтоні, Канада, в середу, 3-го січня 1968 року.

В глибокому смутку:
ІРИНА — дружина
БОГДАН, ВІРА, РОМАН і МАРІЯ — син і внуки
ЕВГЕНІЯ і ВОЛОДИМИР РОГОЖА — сестра з мужем
СОФІЯ — сестрінка з мужем і дітьми
МАРІЯ і д-р БОГДАН МАКАРУШКА — сестрінка з мужем і дітьми
РОМАН і ОМЕЛЯНА РОГОЖА — сестрінок з жінкою і дітьми
Родина в Україні, Австрії і ЗДА
11246 95 A St., Edmonton, Alta. Canada

Ділимося з Родиною, Приятелями і Знайомими
сумною вісткою, що
дня 17-го грудня 1967 року упокоївся в Бозі
в Західній Україні, Галичина,

о. ВОЛОДИМИР КОВАЛЬСЬКИЙ

Совітник Митрополичої Консисторії у Львові, учасник Визвольних Змагань УГА, б. катехит виділових шкіл в Буську і довголітній парох села Желехів Великий, пов. Кам'янка Струмілова.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

РОДИНА

Замість квітів на могилу
бл. п. мґра **ОСТАПА ФІРЧУКА**
складаю 10 долярів
на потреби УВАН у Ню Йорку.

•

Родині Покійного, висловлюю глибоке співчуття.
Сильвестер МАРТЮК

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями й Знайомими,
що у понеділок, 25-го грудня 1967 року відійшла у Вічність

бл. п.
КАТЕРИНА ВОЛЧЕК з роду ФЕДОРІВ

MRS. KATHERINE WOLCHECK (FEDORIW)
проживши 52 роки.

Тлінні Останки поховано на Oak Grove Cemetery, Springfield, Mass.
Залишила в смутку:
мужа — МИКОЛУ
сина — МИКОЛУ, молодшого
братів — ВОЛОДИМИРА і МИХАЙЛА
сестру — ГАННУ ФЕДОРОВИЧ
ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

о. Мітрат ДМИТРО і Д-р МАРІЯ САВКА
жертвують $25.00 на Український Університет в Римі,
як невянучий вінок на свіжу могилу

сл. п. професора БОГДАНА ЗАГАЙКЕВИЧА

Крім того о. Дмитро Савка відслужить за душу бл. п. Слуги Божого БОГДАНА ЗАГАЙКЕВИЧА, безперервно 40 Св. Літургій, так звані „Сорокусти", про відправу, час і місце яких своєчасно повідомить Достойну Родину Покійного Професора.

Новий Пластовий Фільм

Ню Йорк. — В неділю 17-го грудня 1967 відбулася тут прем'єра нового фільму продукції п. Я. Кулинича з останніх подій пластового життя літом 1967 р. Фільм, що має документальний характер, тривав годину та 10 хвилин і показував перебіг Міжкраївої Пластової Зустрічі на Пл. Оселі „Батурин" б. Монтреалю в липні 1967 р., Українські Дні на ЕКСПО-67 з виступами молоді і показом народної ноші українських жіночих організацій та День Української Молоді в Оттаві 31-го липня 1967 р.

При вщерть виповненій залі Українського Народного Дому привітав присутніх станичний Пл. Станиці в Ню Йорку пл. сен. П. Дорожинський, а показ відкрив голова Крайової Пластової Старшини пл. сен. Я. Бойдуник, дякуючи п. Я. Кулиничеві та висказуючи признання цілій групі пластунів, що співпрацювала для скорого виготовлення фільму із відомим ентузіястом фотографії пл. сен. М. Пежанським у проводі.

Публіка, старше громадянство та пластова молодь, тепло привітали цей новий доказ пластової активности. Цілий Фільм, при деяких технічних недотягненнях, виконаний з професійною закраскою, вповні узвуковлений, з музичним оформленням пл. сен. Р. Савицького, сценарієм пл. сен. О. Кузьмович, диктором ст. пл. Ю. Денисенком, написами пера ст. пл. А. Керода та технічною поміччю пл. сен. М. Пежанського і пл. сен. Я. Лучкaня.

Фільм є власністю КПСтаршинини в ЗДА, і його можна буде оглядати в найближчих місяцях у всіх більших пластових осередках.

О. К.

Комуністи порушили перемир'я у В'єтнамі 37 разів

Сайгон. — Скінчилося вже новорічне перемир'я на В'єтнамському фронті, при чому американці й південні в'єтнамці продовжили були першвісний термін 24-ох годин на дальших 12 годин, щоби по лінії заклику Папи, щоб 1-ий день січня відзначати, як день миру. В цій справі американський амбасадор Елсворт Бункер полетів був гелікоптером на фронт на зустріч з південно-в'єтнамським президентом Нгуєном Ван Тієм, які вирішили продовження перемир'я разом із своїми генералами. Найбільшими були два порушення перемир'я комуністами: комуністичні повстанці напали на валку панцерних возів, які їхали назустріч постачальній валці вантажних авт, та, обстрілявши її знечев'я, знищили чотири панцерні вози й убили 4-ох американських вояків, однак самі втратили 32-ох вояків вбитими. Друге важке порушення сталося тоді, коли яких 2,500 комуністичних вояків заатакували укріплену американську базу біля плянтації за 50 миль на північний захід від Сайгону. Згинуло тоді 26 американців і 111 було ранених, але ворог залишив на бойовищі 344 тіла своїх вояків. Південно-в'єтнамське державне військо втратило під час того новорічного перемир'я 21 вбитого й 61 раненого. Відновилося вже бомбардування Північного В'єтнаму американським летунством.

Ректор Українського Вільного Університету інформує

28-го листопада ц.р. в домівці „Веселка" В. Дармохвала в Ню Йорку відбувся прощальний вечір з ректором Українського Вільного Університету, проф. д-ром Василем Орелецьким.

Колишні його студенти, приятелі та професори УВУ: проф. В. Стецюк, д-р М. Клюфас, д-р В. Вишиваний, Іван Процик, В. Процик, Филимон Пінязь — (відомий в Ню Йорку український підприємець, відомий широким кругам американського еміграційного світу) інж. П. Голіят, Павло Дорожинський, інж. Н. Пінковський, д-р Р. Голіят, мец. М. Шпитко, були присутні на зустрічі. Вони ставили ряд питань, на які давав вичерпні відповіді проф. Орелецький.

Він ствердив, що масова еміграція українських студентів і професорів УВУ за океан, примусила всіх тих, що залишилися на терені Німеччини, знайти якийсь вихід з невідрадної ситуації й робити все, що було в їх силах, щоб одинокий у вільному світі Український Вільний Університет зберегти при „житті". Мінімальні субсидії німецького уряду для УВУ та допомога від українців з Америки і Канади — поліпшили фінанси УВУ так, що можна було видати кілька наукових збірників та заплянувати видавничу діяльність, надрукувати ряд наукових праць. Ректор відвідав Первоієрарха Української Католицької Церкви Кардинала Йосифа Сліпого. Він згадував про історичну авдієнцію з Кардиналом теплими словами. Кардинал обіцяв особисто допомогу УВУ. Доповідач апелював до української еміграції на терені ЗДА і Канади, щоб в рубрику своїх фінансових бюджетів включили УВУ, який в 1971-му році святкуватиме 50-річчя свого існування.

Ректор, колишній довголітній голова ЦЕСУС-а, брав участь в численних міжнародних з'їздах, володіє майже всіма европейськими мовами, а також і японською, — цим разом приїхав на Світовий Конгрес Вільних Українців. Він дав дві доповіді в рамках Конгресу Вільної Української Науки, та живо інтересується українським поселенням по цім боці океану. Він був на авдієнції у філядельфійського митрополита Амвросія Сенишина, та інформував його про всі справи, зв'язані з університетом.

Для доповнення своїх спостережень про ЗДА ректор ставив ряд питань присутнім, щоб пізнати все, що його цікавить. Він захоплений здобутками, в першу чергу культурними, нашої еміграції на цьому терені, доказом чого був успішний Світовий Конгрес Вільних Українців, який показав цілому світові зорганізованість всіх українців у вільному світі, їх одностайність спротиву окупантові України, червоній Москві.

Ректор згадував, що УВУ ще досі не має своїх власних університетських тог. Проф. В. Стецюк поінформував присутніх про свої заходи в справі тог, які відповідали б тематиці УВУ. Він зібрав колекцію проєктів тог. Вибрана комісія в складі: проф. В. Стецюк, Филимон Пінязь, д-р М. Клюфас, д-р В. Вишиваний, мец. М. Шпитко, Павло Дорожинський, має якнайскорше вирішити найкращий модель тоги, та закупити відповідне число для УВУ. Цей новостворений комітет займеться також підготовою святкувань 50-річчя УВУ, яке припадає в 1971-му році.

На закінчення милої зустрічі український фільмар з Мюнхену п. Іван Процик, колишній студент УВУ, започаткував многоліттєю на честь ректора УВУ — проф. д-ра Василя Орелецького, а опісля співом „гавдеамус ігітур" закінчено вечір.

Проф. Орелецький подякував всім за милу несподіванку. Він дякував своєму землякові мец. М. Шпиткові та його дружині, за їх родинне ставлення і їхню опіку під час його перебування в ЗДА. Він відлетів 1-го грудня до Канади, де мусить полагодити ряд університетських справ, відтак вертається до Мюнхену.

Роман С. Голіят

Боб Говп розважає вояків у В'єтнамі

Від 18-го грудня 1967 по 1-ий січня 1968 перебувала у Південному В'єтнамі 40-членна американська розвагова дружина, яку зорганізував і яку проводив один із найкращих фільмових акторів-гумористів Боб Говп. Глибокий патріот і завзятий ворог комунізму — Боб Говп їздить щороку до американських військ, стаціонованих за кордоном, почавши від Берлінської кризи в 1948 році, у Різдвяний час, організуючи для таких розвагових місій таких, як він, патріотичних акторок і акторів, співачок і співаків. Всі вони працюють у тому часі безплатно, а тільки користуються безплатними транспортними засобами, що їх дає держава й військо. Розвагова дружина Боба Говпа мешкає ночує на території сусіднього з В'єтнамом Таї (Сіяму), а перевозять її гелікоптерами на місце її виступів до різних військових таборів у Південному В'єтнамі. На ті виступи звозять вояків з поблизьких інших таборів і звичайно авдиторію становлять яких 10.000 — 12.000 військовиків. Тому, що такі великі зборища військовиків могли б становити бажану ціль для комуністичних атак — до останньої хвилини кожна така імпреза зберігається в тайні і самі артисти з Бобом Говпом у проводі не знають, куди власне везуть їх. На першій Різдвяній імпрезі були приявними найвищі військові й цивільні американські та південно-в'єтнамські достойники. Коли наприкінці імпрези співачка Барбара МекНейр заінтонувала „Тиху Ніч", то — за твердженням кореспондентів-очевидців — мало осіб з-посеред 12.000-ої авдиторії не мали сліз в очах.

Айзенгавер не хоче мати більшого впливу на номінацію республіканського кандидата

Індайо, Каліфорнія. — Колишній президент Двайт Д. Айзенгавер заявив своїм приятелям, що він перед республіканською Номінаційною Конвенцією в серпні 1968 р. не буде нікого підтримувати як президентського кандидата. Та журналісти пригадують, що колишній президент вже давніше заявив, що мишиґенський губернатор Джордж Ромні не є серйозним кандидатом на президента. В справі колишнього віце-президента Ричарда М. Ніксона Айзенгавер нібито сказав, що якби мав владу номінувати республіканського кандидата, то він конче іменував би того, хто має найкращі кваліфікації на цей пост, тільки того, хто має найліпші вигляди перемогти Джансона. Айзенгавер сказав ,що коли буде на Номінаційній Конференції в Маямі Біч на Флориді, то не буде вмішуватись до закулісових змагань в користь різних кандидатів, тільки виголосить промову про потребу єдности в Республіканській партії і після того від'їде на фарму до Геттисбургу, Па. Айзенгавер проти того, щоб війна у В'єтнамі була проблемою на Конвенції. Айзенгавер заявив, що не можуть ЗДА залишити В'єтнам, де згинули 13.000 американців в обороні волі. Та генерал Д. Айзенгавер не виключає того, що окремі кандидати на президента можуть критикувати спосіб ведення війни, коли вони чесно вірять, що мають ліпші плани. Айзенгавер признає таку можливість, що конвенція може вибрати нюйоркського кандидата Нелсона А. Рокефеллера, але на його думку, виборчий список: Рокефеллер — Ріген виглядає „на явну політичну витівку".

Король Константин повернеться до Греції

Рим. — Справа з поворотом грецького короля Константина, який переїхав до Італії після своєї невдачної спроби 13 грудня ц. р. відсунути від влади військовий уряд, ускладнилась у зв'язку з недугою молодої королеви Анни, яка сподівається своєї третьої дитини. Військовий уряд, що прийшов був до влади у безкровному перевороті, переведеному 21 вересня ц. р. без відома і згоди короля, по суті виконав вже деякі передумови, що їх король зголосив уже з Риму: три найвищі військові керівники уряду виступили з війська і формально надали цивільний характер урядові; оформлено текст нової конституції і проголошено термін плебісциту над нею; проголошено політичну амнестію, яка охопила всіх, що співпрацювали з королем чи сприяли йому в згаданій спробі скинути військовий уряд. Однак уряд Георга Пападопульоса все ще нічого не згадав про парляментарні вибори, амнестія стосувалась насправді коло 300 політичних в'язнів, виключивши всіх комуністів і комунофілів, які перебувають в двох концентраційних таборах на островах на Егейському морі. Все ж, сподіваються, що король Константин вернеться до Атен в наступному тижні, ще перед греко-православними святами Різдва.

СОВЄТСЬКИЙ ЛІТЕРАТУРОЗНАВЕЦЬ КРИТИКУЄ УКРАЇНІСТІВ З ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНИ

Євген Кирилюк, критик і літературознавець з Києва, побував на міжнародному симпозіюмі в Пряшеві „Жовтень і українська культура", де він та інші прочитали кілька доповідей. Доповідали також українці і перекладачі з української мови з Чехії і Словаччини. Є. Кирилюк, розповідаючи про симпозіюм, лише натяком сказав, що там не було „всьо в порядке": „Дискусійні моменти були в доповідях Ю. Бачі, И. Шелепця, в виступі М. Неврлого та ін. Нашим товаришам довелось викласти свою точку зору на порушені питання; особливо про оцінку угорської революції 1848 - 1849 рр." („Літературна Україна" з 22 грудня.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 7-го СІЧНЯ 1967 р.

РОСФОРД, Огайо. Річні збори Б-ва св. Михаїла — 235-ий Відд. о год. 2:30 по пол. в УНДомі, при 139 Walnut St. Проситься всіх членів прибути. — Управа.

ВЕСТ ПУЛМАН, Ілл. Річні збори Б-ва св. Михаїла — 243 Відд. негайно після Сл. Божої в церковній залі при 12200 Сант Париел Евню. В програмі зборів: звіти та вибір нової управи. — М. Романик, секр.

Купуйте в підприємствах, що оголошуються в „Свободі".

ТАРЗАН, Ч. 5927. Тріюмф першого дня!



Вернувшись до колонії Уганди, Білл Алмонд вибрав групу людей, що мала йти в терен та стріляти левів.

Першого дня мисливці вернулися з тріюмфом із звітом, що вбили двісті левів...

Але наступного дня вбили менше число левів... І п'ять мисливців не вернулися з ловів!